

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11434/2024
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Радован Цветковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ненад Минић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4088/2023 од 20.12.2023. године, у седници одржаној 03.12.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4088/2023 од 20.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4088/2023 од 20.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану П 1848/20 од 18.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор стварне ненадлежности Основног суда у Лебану, истакнут од стране тужене. Ставом другим изреке, одбијен је основни тужбени захтев тужиле којим је тражила да се према туженој утврди да је тужилца по основу извршене физичке деобе и одржаја власник првог спрата породичне стамбене зграде, димензија 11x8 метара која се састоји од приземља, спратног дела и поткровља, помоћног објекта димензија 12x5 метара, као и земљишта потребног за редовну употребу објекта, изграђених на к.п. бр. ..., уписане у л.н. бр. ... к.о. ..., те да се на основу ове пресуде тужилца упише као власник спратног дела и сувласник $\frac{1}{4}$ помоћног објекта код РГЗ СКН Лебане, као неоснован. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен евентуални тужбени захтев и утврђено према туженој да је тужилца по основу наслеђа иза њихове покојне мајке ВВ сувласник породичне стамбене зграде димензије 11x8 метара која се састоји од приземља, спратног дела и поткровља, помоћног објекта димензија 12x5 метара, као и земљишта потребног за редовну употребу објекта, изграђених на к.п. бр. ..., уписане у л.н. бр. ... к.о. ..., у обиму 1/6 идеалних удела, па се у овом делу и у обиму удела за наведену к.п. бр. ... к.о. ... у корист тужилце, а на терет тужене врши редукција Уговора о поклону ОПУ 21-216, закљученог 20.04.2016. године пред јавним бележником Александром Исламовићем у ..., што је тужена дужна

признати и трпети да се тужиља по основу ове пресуде код надлежне службе РГЗ СКН Лебане упише као сувласник у утврђеном обиму удела на предметним непокретностима из овог става. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован вишак евентуалног тужбеног захтева тужиље за стицање права својине на непокретностима ближе описаним у ставу три изреке ове пресуде од досуђеног у обиму 1/6 идеалних удела па до тражених $\frac{1}{4}$ идеалних удела. Ставом пет изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 69.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4088/2023 од 20.12.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П 1848/2020 од 18.01.2022. године у ставу другом изреке и делу става трећег изреке у односу на утврђење права својине, док је иста пресуда укинута у делу става трећег изреке у односу на редукцију Уговора о поклону и у ставу петом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца применом члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине на делу непокретности по основу законског наслеђивања. Нижестепени судови су делимично усвојили евентуални тужбени захтев и утврдили право својине тужиље иза њене покојне мајке на 1/6 идеалних делова предметне непокретности – породичне стамбене зграде са помоћним објектом сходно одредби члана 8. и 9. Закона о наслеђивању у вези чл.36 Закона о основама својинскоправних односа, као и право својине на земљишту испод објекта у истом уделу с обзиром да се стицањем права својине на објекту стиче и право својине на земљишту испод објекта сходно одредби члана 3. Закона о промету непокретности. Тужена указивањем на погрешну примену материјалног права оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, а уз ревизију није доставила нити се позвала на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињеничноправној ствари.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења чињеница у сваком конкретном случају, релевантних за примену материјалног права, а нема потребе за уједначавањем судске праксе,

разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.09.2017. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме утврђена вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**